

Cứ đứng như thế mãi, Nhưng sốt ruột giục Lâm:

Muộn rồi, anh đi về đi, đêm khuya ở đây không có chỗ ngủ đâu.

Anh không về, khó khăn lắm mới tìm được đến đây, em nói xem anh làm thế nào có thể quay về được nữa?

Nhưng ngạc nhiên:

Tại sao lại không quay về được?

Anh đến đây được thì cũng có thể về được. Mà quên, em chưa hỏi, anh tìm ra đây bằng cách nào thế?

Bí mật!

Nói đi không em giận.

Thì anh hỏi bố mẹ em chứ gì?

Cái gì? Anh tìm được nhà em rồi à?

Nhưng tròn mắt nhìn Lâm.

Chứ sao? Có gì mà em phải ngạc nhiên...

Ý em là... anh nói hết mọi chuyện thời gian qua của em cho bố mẹ biết rồi à?

Không có. Anh đâu có gốc như vậy.

Anh nói dối là bạn làm cùng nên hai bác mới tin tưởng mời vào nhà ăn cơm đấy...

Lại cả ăn cơm nữa, trời ơi anh cũng to gan quá rồi đấy.

Em nghĩ anh là ai mà không dám làm chuyện đó??

Vậy còn hai cậu kia thì sao? Nhìn bặm trợn, hổ báo thế mà mẹ em cũng cho vào nhà à?

À không. Anh tự mình đi vào thôi, hai đứa nó anh không cho vào, tránh đi xa xa chứ. Nhìn mặt anh thế này dễ gây thiện cảm với các cụ là chắc rồi, nếu không đã chẳng cho anh địa chỉ của em.

Chán thật! Bố mẹ mình dễ tính thế à?

Nhưng phụng phịu.

Nếu không vậy thì làm sao anh có thể gặp được em, không những thế còn bắt được quả tang đang gian dối với trai lạ. Em nói xem, hôm nay anh xử em thế nào?

Tội của em ấy?? Phải nói là to cực là to luôn, không thể một lời có thể kể hết được.

Nhưng nhìn Lâm đang nói huyền thuyên, chị cảm nhận anh như người khác vậy, gần gũi khác hẳn với vẻ lạnh lùng quyết đoán mọi khi.

Nói chuyện với chị hoàn toàn không có khoảng cách. Ước gì... ước gì... lúc trước khi ở bên nhau, anh cũng thế này, có lẽ chị đã cam tâm tình nguyện mà ở vậy với anh mãi. Nhưng nghĩ đi cũng phải nghĩ lại, trong cái rủi cũng có cái may, nhờ trốn về mà chị đã chấm dứt được cuộc hôn nhân như một vết nhơ của cuộc đời chị. Dù bây giờ vất vả nhưng chị không bị ràng buộc bởi một lý do gì hết, hoàn toàn tự do tìm hiểu và lựa chọn người mà mình yêu.

Lâm thấy chị trầm tư liền lo lắng:

Em sao thế? Lại suy nghĩ gì à?

Em đang nghĩ... vì sao anh lại đến đây tìm em? Bỏ cả công việc và mọi thứ như vậy? Em

không hiểu nổi con người anh nữa, anh nói đi, tại sao vậy?

Lâm cười mỉm, gục đầu xuống vai chị thì thào:

Chính anh còn không hiểu nổi mình, em nghĩ xem làm sao em có thể hiểu được sự điên rồ ấy của anh!

Vậy có nghĩa là hành động ấy chỉ là bộc phát thôi à, không có lý do khác sao?

Nhưng hơi thất vọng.

Không phải thế. Ý anh không phải vậy.

Em có tin hay không thì tùy... nhưng mà nói thật, vắng em anh cảm thấy cứ thiếu vắng cái gì đó, anh đi đâu làm gì cũng không thấy thoải mái. Đầu óc chỉ toàn nghĩ đến việc tìm kiếm em, tìm kiếm không ngừng, muốn được gặp lại em...

Như vậy, có phải là em đã bước vào trái tim anh rồi không??

Nghe Lâm nói từng câu từng chữ khiến chị rất vui, anh ấy đã thừa nhận có tình cảm với mình rồi, sự quan tâm và lo lắng ấy được biểu hiện bằng sự tìm kiếm chị đến phát điên. Chuyện này chị có thể chứng nhận được vì thời gian chị ở nhà có nghe mọi người đồn đàn em của anh suốt ngày canh chừng nhà anh Hậu.

Em không biết...

Vậy anh hỏi em, em có tình cảm gì với anh không?

Không biết!!!

Không biết mà để cho người ta ôm thế này à?

Vậy anh buông tay ra đi.

Anh không buông.

Em về đi ngủ đây, đêm em còn lên thuyền ra biển nữa.

Anh không cho em đi, đó không phải là công việc mà em nên làm. Em xem, mới xa anh ít bữa mà da dẻ đã đen sạm đi thế kia...

Không biết ở 1 số chỗ có bị tàn phá đi không nữa??

Lời nói của anh đầy ý tứ.

Tàn là tàn thế nào? Em đi thuyền chứ có làm gì đâu mà tàn, gió biển thì đương nhiên là đen rồi.

Anh không biết nhưng hôm nay em phải theo anh về, nếu không đừng trách anh!

Anh lại bắt đầu rồi đấy.

Anh làm sao?

Công việc của anh em đâu có can thiệp. Tại sao em làm gì anh cũng can thiệp. Mà em nhắc lại lần nữa, em không phải con nợ của anh đâu, em hoàn toàn tự do rồi.

Anh quản người phụ nữ của anh không được sao?

Chuyện này đồn ra ngoài chẳng phải họ sẽ cười thằng Lâm này để người đàn bà của mình chịu khổ sở à???

Ai làm người phụ nữ của anh chứ?

Nhưng nghe Lâm nói câu đó thì sướng rơn rồi nhưng vẫn giả bộ.

Không nói nhiều, bây giờ anh cho em hai sự lựa chọn.

Lựa chọn gì?

1 là em về cùng anh.

2 là em vẫn phải về cùng anh!

Đùa à? Lựa chọn kiểu gì mà cứ phải về cùng anh thế?

Đúng vậy. Vì em không còn lựa chọn nào khác, nếu em từ chối thì...

Thì sao??

Anh sẽ bắt cóc em 1 lần nữa!

Nói xong Lâm bế bổng chị lên, ôm chị thật chặt và đi về phía xe ô tô, hai người đàn em hiểu ý bèn tiến xe lại gần.

Anh bỏ em xuống, bỏ em xuống đi.

Em ngại à?

Mà số em có phước thật, trong 1 buổi tối mà có tận hai người đàn ông bế em thế này?

Anh có nên ghen tị với em không?

Nhưng xấu hổ vì nghĩ lại chuyện khi này Lâm chứng kiến, Tạ bé và cưỡng hôn cô...

Anh định đưa em đi đâu?

Đi khỏi nơi này..

Nhưng em còn đi làm...

Không làm gì hết! Anh không cho phép em làm gì cả...

Quần áo của em ở đó!

Mai anh mua cho em không thiếu thứ gì, đừng mang những thứ ấy về nữa..

Lâm bỏ chị vào ghế sau rồi nhanh chóng đóng cửa xe lại.

Đại ca, bây giờ đi đâu được a??

Về khách sạn của thi trấn này đi, tạm thời đêm nay ngủ lại đây, ngày mai tính.

Anh cho em về nhà.

Em ngồi yên cho anh!

Lâm quay sang nhìn Chị nghiêm túc và nhắc nhẹ.

Nhưng lặng yên không nói gì nữa, vì bây giờ trong xe có thêm hai người đàn em của anh, rất không tiện để trò chuyện. Mà giờ chị đã lên xe của anh rồi, mọi chuyện còn có thể theo ý chị được sao? Bởi vậy chị ngoan ngoãn ngồi yên và nhìn xe bon bon chạy. Đến 1 khách sạn gọi là to nhất huyện chị ở, xe đậu vào bãi, hai người đàn em một phòng, chị và anh 1 phòng, ai về phòng người nấy nghỉ ngơi. Có lẽ hai thanh niên bặm trợn kia đi theo anh cả ngày cũng mệt mỏi lắm, về khách sạn là họ hào hứng hơn hẳn. Lâm dặn dò mấy câu rồi đóng cửa phòng mình lại. Khi cánh cửa vừa đóng, Lâm lao vào ôm chị 1 cách nồng nhiệt.

Không còn giới hạn nào cho cả hai nữa, chị nhớ anh, cả anh cũng vậy, hai con tim đang khao khát tình yêu đến cháy bỏng. Nụ hôn mở đầu, hai tấm thân bắt đầu uốn ẹo cuốn lấy nhau, anh lần lượt cởi bỏ quần áo chị ra, hai bộ ngực trần dính lấy nhau, môi lưỡi kháng khí.

À... anh nhớ ra là đi cả ngày anh chưa tắm..

Em chờ anh chút được không?

Nụ hôn mê làm Nhung đỡ dần, chị khẽ gật đầu.

Mà em vào tắm cùng anh đi, nước ngoài biển có khi không sạch bằng ở đây được đâu.

Ai bảo anh không sạch?

Anh bảo.

Nói đoạn Lâm kéo tay chị đi vào nhà tắm, khách sạn này không có bồn tắm nhưng vòi sen thì khá to. Treo lơ lửng trên đỉnh đầu, Lâm vắn van nước, từ trên cao dòng nước ấm từ từ phun xuống những dòng nước li ti ấm áp dễ chịu, Lâm lại ôm chị, hai người trần trụi ôm nhau dưới làn nước không ngừng chảy. Tóc ướt hết cả nhưng họ mặc kệ, lại quấn lấy nhau, bàn tay anh rà soát khắp nơi trên cơ thể chị, hai bầu ngực chị theo cảm xúc mà ưỡn cao lên như gọi mời, Lâm cúi xuống và dày vò hai núm nhon đó bằng môi lưỡi của chính mình.

Đã bao lâu rồi nhỉ? Có lẽ kể từ ngày chị bó trốn anh về đây, cả hai đều không có màn đụng chạm thân thể mãnh liệt thế này. Tay anh lại mơn trớn phía thân dưới của chị, dòng nước ấm chỗ đó lại chảy ra hòa vào làm nước từ vòi sen chảy xuống. Cái đó của anh đã vươn lên từ bao giờ, nó đang cọ vào chân chị đầy gọi mời.

Anh thêm quá, không chờ được nữa, kéo 1 chân chị lên cao góc vuông 90°, rồi từ từ đưa cái đó ấn sâu vào trong người chị. Cơ thể chị sẵn sàng thả lỏng và đón nhận vật thể đang tiến sâu vào, càng lúc càng chặt chẽ nơi sâu thẳm, anh nắc nhẹ cả hai tê tái, chị bị kích thích quá nên không kìm được cảm xúc nữa, bật ra tiếng Ồ Ồ Ồ. Trong phòng tắm, nước chảy tí tách rơi xuống sàn, tiếng Ồ Ồ Ồ của đôi nam nữ khi đang thỏa mãn lẫn nhau, tiếng da thịt tiếp xúc nhau khiến cho bầu không khí trở nên ngột ngạt hơn bao giờ hết.

Chị cứ rướn thân mình lên để đón nhận, anh thì không ngừng đưa vào chỗ đó mạnh mẽ và dứt khoát. Bên trong chị tại sao lại ấm và chặt chẽ đến vậy, mấy lần anh cảm thấy nóng ở đầu cậu nhỏ. Chỉ trực muốn phóng thích ra mà thôi... nhưng sợ làm chị thất vọng, Lâm ngừng lại. Tắt vòi sen, Vớ lấy cái khăn tắm và lau qua cho cả hai, anh tham lam không muốn rời khỏi nơi mê cung huyền bí đó, nhưng bắt buộc phải rút ra và bế chị ra ngoài giường.

Cả hai vẫn chưa lau khô hẳn, trên tóc vẫn còn đọng những giọt nước, chị nằm úp trên giường, Lâm đứng dưới nền nhà có trải thảm, chị cong thân dưới lên, hai bờ ngực nhô lên gọi mời, chỗ đó cũng khiêu khích anh, Lâm không ngần ngại đỡ lấy hai bờ ngực đó và nhét cái của mình vào từ phía sau. Thuận đà anh làm tới không ngừng, chị bấu chặt ga mà Ồ Ồ Ồ thỏa mãn, mỗi lần đập sâu cả chị và anh đều phê tới bến, trong tư thế này anh càng vào sâu hơn trước, cảm giác hưng phấn tột độ, anh làm thật nhanh và trút hết vào người chị như thể hiện sự yêu thương anh dành cho chị, đó là nỗi nhớ, sự khao khát và nhớ mong thời gian qua.